

இருப்பு தொகுத்து கூடுகின்றதென்று பொருள்" என்று கூறுகின்றார்.

கூலி குறைவதால், விலை வீழ்ச்சியால் மக்கள் கையிலிருக்கும் உண்மை பணமதிப்பு கூடுவதால் நுகர்வு கூட பொருளாதார முழுநிறைவேலைவாய்ப்பு நிலையை அடையும். இதனை பிசுவின் விளைவு என்கின்றோம்.

பிசுவை துருத்தி $N = \frac{OY}{W}$ என்று கூறுகின்றார் இதில் N

வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும், Y நாட்டின் வருவாயையும் O நாட்டு வருவாயில் கூலியாகச் செலுத்தும் பணவீதத்தையும் W கூலி விசிதத்தையும் குறிக்கின்றன. மற்றவை மாறாமலிருக்ககூலி குறைவதால் வேலை செய்பவர்களின் எண்ணிக்கை கூடுமென்பதை இந்தச் சமன்பாடு காட்டுகின்றது.

மதிப்பீடு: பொருளாதார அறிஞர்கள் பிசுவின் விளைவை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை பிசுவே தன்னுடைய கருத்து நடைமுறைக்கு எவ்வளவு பொருந்து மென்ற ஐயப்பாட்டைக் கிளப்புகின்றார். எந்த அரசாலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு பணக் கூலியைக் குறைக்க முடியாதென்பதையும், குறைத்தால் தொழிலாளர்கள் நடந்துகொள்ளும் நிறைபாதக விளைவை ஏற்படுத்து மென்பதையும் அணர்ந்தே இருந்தார். பொருட்களின் விலை குறைவு பொருட்கள் கொடுத்தவர்களின் [Creditors] சொத்துக்களின் உண்மை மதிப்புக் கூடுவதால் அவர்களின் நுகர்வு கூடும். ஆனால் கடன் பட்டவர்களின் [Debtors] சுமை கூடுவதால் அவர்களின் நுகர்வு குறையும். கடன் கொடுத்தவர்களின் நுகர்வு கூடுவதை கடன் பட்டவர்களின் நுகர்வு குறைவது சரிவரவெதால், நிறை விளைவு இல்லாமல் போகும். அதாவது சமுதாயத்தின் சராசரி நுகர்வு வீடுப்பம் மாறாமலிருக்கும்.

பிசுவைத் தனை சதவீசித விலை வீழ்ச்சி சமுதாயத்தின் மொத்தச் செலவைக் கூடுமென்று கூறவில்லை. அரசு மிகவும் விலையைக் குறைத்தால் 1930-இல் ஏற்பட்டதைப் போன்று பணமந்தம் ஏற்படலாம். ஆதலால், பிசுவின்

6. வட்டிவீதம்: வட்டிவீத மாறுதலால் மாற்றம் சேரிப்பும் முதலீடும் சமநிலைக்கு வருவதில் சேரிப்பவர்கள் நோக்கம் வேறாகவும், முதலீடவர்கள் நோக்கம் வேறாகவும் உள்ளது கீழை வருவாய் மூலமே சேரிப்பும் முதலீடும் சமநிலையடையுமென்பது கருதுகின்றார்.

7. அரசின் தலையீடு: சே. கருதியதைப்போல பொருளாதாரம் தன்னளத்தானே சரிசெய்துகொள்ளாதாக இல்லை இதனால் அரசு தலையிடுவது தேவையாகின்றது கூலிகளும் விலைகளும் நெகிழ்ச்சியுடையதாய் இல்லை. இதனால் அரசு தலையிட்டே முழுநிலை வேலை நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

8. நிறைவுபோட்டியின்மை: சேயின் அங்காடி நிறைவுபோட்டி நிலவுகின்றதென்று எடுகோளி உருவனாது ஆனால் நடைமுறையில் எங்கும் நிறைவு போட்டி இருப்பதில்லை.

9 வேலைநிலையை விளக்காமையே: தொன்மை கோட்பாடு' முழுநிறை வேலை நிலை இருக்குமென்பது எடுகோளின் மூலம் எப்படி வேலைவாய்ப்பு நினைநிரணயிக்கப்படுமென்பதை விளக்கத்தவறிவிட்டது.

III. பிகுவின் முழுநிலை வேலை நிலைக்கருத்து

கேம்பிரிட்ஜின் புகழ்பெற்ற பொருளியலறிஞரான ஏ. சி பிகு [Arthur Cecil Pigou] சேயின் அங்காடி விதினமேம்படுத்தி வழங்கிய முழுநிறை வேலை நிலை பற்றிய கருத்து குறிப்பிடத்தக்கது இதனை 'பிகுவின் விளைவு' [Pigou Effect] என்றும் 'உண்மை-இருப்புவிளைவு' [Real Balance Effect] என்றும் கூறுவார்கள். பிகு, பொருட்களின் விலைமட்டம் குறைவதன் தொடர்பாக கூலி குறைகின்ற பொழுது, தொழிலாளர்களின் கையிருப்பு ரொக்கப்பணத்தின் மதிப்புக் கூடுவதால் மொத்த விளைவுகள் வேலைகூடுமென்று கருதுகின்றார். இதனை அவர் "பணக் கூலி விகிதம் குறைந்துகொண்டே போகவேண்டும். வேலைவாய்ப்பும் உண்மை வருவாய் நிலைநிறுத்தப் பெறுகின்றபொழுது விலைகள் குறைதும், குறைந்து கொண்டேயும் போகின்றதென்றால் உண்மையான வருவாய்க் கணக்கில் மதிப்பிடுகின்ற பண

ஒருபகுதியைச் சேமிக்கின்றனர். வருவாய் ஒட்டத்தில் ஒருபகுதியைச் சேமிப்பதால் மொத்தத் தேவையில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு மிகை உற்பத்தி ஏற்படுகின்றது. ஆனால் தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் சேமிப்பை எல்லாம் முதலீடு செய்வார்களென்று எண்ணினர். திறனாய்வாளர்கள் வட்டியின் செல்வாக்கை ஒட்டியே முதலீடு அமைவதால் சேமிப்பெல்லாம் முதலீடாவ தில்லை என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

2. வேலையின்மை: வேலைவாய்ப்புநோக்கில் தற்காலிக மாக மட்டுமே வேலையின்மைச் சிக்கல் இருக்குமென்ற கருத்தை ஏற்க முடியாது எல்லா முதலாளித்துவ நாடு களிலும் வேலையின்மைச் சிக்கல் இருக்கின்றது. கூலி யைக் குறைப்பதால்-நெகிழ்ச்சியால் மட்டும் முழுநிறை வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுவதில்லை. மாறாக கூலியைக் குறைப்பதால் வருவாய் குறைய, தேவைகுறைய, உற்பத்தி குறைய மேலும் வேலையின்மை கூடலாம்.

3. உலகப் பெருமந்தம்: 1930 இல் ஏற்பட்ட உலகப் பெருமந்தம் சேயின் விதியை பொய்யாக்கிவிட்டது. சேயின் விதிப்படி நீண்ட பெருமந்தம் ஏற்பட முடியாது. ஆனால் உலகப்பெருமந்தம் ஏன் வாணிப ஏற்றத்தாழ்வு கள் ஏற்படுகின்றதென்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டிய தேவையை உருவாக்கியது

4. பணத்தின் பணி: சே, பணம் மாற்று மையமாக மட்டும் தான் செயல்படுகின்றதென்று கருதினார் அதனுடைய பிற பணிகளை, குறிப்பாக சேமிப்புக் களஞ்சியப் பணியை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. இது இந்த விதியின் குறிப்பிடத்தக்க குறையாகும்.

5. நுகர்வும் வருவாயும்: தொன்மைப் பொருளிய லறிஞர்கள் வருவாய் கூடுமளவிற்கு நுகர்வும் கூடு மென்று கருதினர். கீன்ஸ் இக்கருத்தை சாடினார். கீன்ஸ் வருவாய் கூடுகின்ற அதே விகிதத்தில் நுகர்வு கூடா தென்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார். ஏனென்றால் உயர் வருவாய் நிலையில் சேமிப்புக்கூடும். இதனால் விளைவுள்ள தேவையில் பற்றாக்குறையும், மந்தமும் தோன்றுகின்றது.

வ.வ.

தொழிலில் தற்காலிகமாக மிகை உற்பத்தி இருந்தால்
நீண்டகாலத்தில் இருக்காது. பொது மிகை உற்
ஏற்பட வழியில்லை.

முத

புத்

4. பொது வேலையின்மை இயல்பை: சுதந்திர
போட்டிப் பொருளாதாரத்தில் பொதுவேலையின்மை
தோன்றாது. கூலிகுறைகின்றபொழுது உழைப்பு
தேவை கூடும். வேலையின்மை மறையும்.

5. தானே வருவாய் அளித்தல்: வேலையற்றவர்களும்
யும் பயன்படுத்தாத சாதனங்களையும் உற்பத்தி
சுடுபடுத்துதல் ஆதாயமாக இருக்கும் ஏனென்றால்
அவை தங்களுக்குத்தாங்களே வருவாய் அளித்து
கொள்ளும்.

6. வட்டியின் ஒரு கிழிச்சி: வட்டி நெகிழ்வுடையதாக
இருப்பதால் சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாக இருக்கும்.

7. பணம் மாற்று மையமாக மட்டும்: பணம் பண
மாற்றிலுள்ள சிக்கலைத் தீர்ப்பதாக மாற்று மையமாக
மட்டும் பயன்படுவதாக இருக்கும். அது பொருளாதாரத்தின்
வேறுவிளைவுகளை ஏற்படுத்தாது.

திறனாய்வு: ஜே. எஸ். மில், ஆல்பிரட் மார்ஷல்
ஏ. சி பிசு போன்றவர்கள் சேயின் விதியைப் பெரிதும்
ஆதரித்தனர். ஆனால் பாதியதழ்நிலையில் சேயின்விதி
அப்படியே பொருத்தவல்லவை ஆதலால் அமெரிக்கா
இங்கிலாந்து பொருளியவற்றின்கள் குறைகூறத் தொடங்கினர்.
குறிப்பாக அமெரிக்காவின் ஜே. எம் சிளார்
வன்மையாகச் சாடினார் கீன்ஸ் இதனைக் குறை
கூறியதோடு திடீராய் புதிய வேலைவாய்ப்புக் கோட
பாட்டை உருவாக்கி சேயின் விதியைப் பின்னுக்குத்
தள்ளிவிட்டார். சேயின்விதி பற்றிக் கூறப்பெறும் குறை
களைத் தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. அளிப்பு தேவைய உருவாக்கானமை: உற்பத்தி
நோக்கில் அளிப்பு அத்தனும் தேவையை உருவாக்கிய
என்பதை ஏற்க முடியாது. சேயின் விதி மக்கள்
தங்களுடைய மொத்த வருவாயையும் செலவிடுவார்களென்ற
எடுகோள்களினின்று உருவாக்கப்பெற்றுள்ளது ஆனால்
மக்கள் எல்லா வருவாயையும் செலவிடாமல்

7. பண ஒட்டம் தொடர்ச்சியாக இருக்கும். சேமிப்பு என்பது மூலதனப் பொருட்களின் முதலீடாக இருக்கும். அதாவது பணத்தை பெட்டியில் பூட்டி வைப்பது இருக்காது.

8 அங்காடி விரிவடையக் கூடியதாக இருக்கும். மாற்றுக்கு பொருட்கள் அளிக்கப்படுவதை ஒட்டி அங்காடி விரிவடையும்.

9. விரிவடையும் பொருளாதாரத்தின்புதிய நிறுவனங்களும் தொழிலாளர்களும் மற்றவர்களின் உதவியின்றி தங்களது பொருட்களை அளிப்பதன் மூலமே உற்பத்தி முறையில் தங்களை நிலைப்படுத்திக் கொள்வார்கள்.

10 பொருளாதாரம் நீண்டகாலச் சமநிலையில் இருக்கும். அங்காடி விதியின் உள்ளடக்கக் கருத்துக்கள்: சேயின் அங்காடி விதியில் கீழ்க்கண்ட கருத்துக்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

1. தானே இயங்கும் பொருளாதாரம்: சேயின் அங்காடி விதி, பொருளாதார அமைப்பு எந்தக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகார சக்தியுமின்றி தானே செயல்படுவதாகவும், தனக்குத்தானே ஏற்றத்தாழ்வைச் சரிபடுத்திக் கொள்வதாகவும் இருக்குமென்று கூறுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, வேலையின்மை இருந்தால், கூலிகள் குறைவதன் மூலம் அனைவருக்கும் வேலை கிடைக்கும் நிலை ஏற்படுமென்ற கருத்தைக் கூறலாம்.

2 அரசு தலையிடாமை: சேயின் விதிப்படி அரசு பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் தலையிடாதகொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும். அரசு தலையிட்டால் தானே இயங்கும் பொருளாதாரத்தின் சமநிலை சீர்குலையும். அரசு தலையிடா நிலையில் ஏற்படுகின்ற ஏற்றத்தாழ்வுகள் அங்காடி சக்திகள் செயல்படுவதால் நீங்கிவிடும். விலை கூலி, வட்டி ஆகியவற்றில் நெகிழ்ச்சி தன்மை இருக்க வேண்டும். தொழிலாளர் சங்கங்களுடைய தலையிடக் கூடாது.

3 மிகை உற்பத்தியின்மை: இவ்விதிப்படி பொருளாதாரத்தில் மிகை உற்பத்தி [Over-Production] இருக்காது. உற்பத்தி மிகுதியாகின்றபொழுது விலைகள் குறைவதேவை கூடமிகை உற்பத்தி தீர்ந்துவிடும். தவ

எண்ணினர். தற்காலிகமாக அதாவது ஒரு பொருளின் உற்பத்தியைக் குறைக்கலாம். மற்றொன்றின் உற்பத்தியைக் குறைக்கலாம் இதனால் குறுகிய கால வேளையில் தோன்றலாம் ஆனால் அது விரைவிலேயே மாற்ற முயற்சியை வேண்டியவாய்ப்பு நிலையை அடையும்.

பண அளவுக் கோட்பாட்டின்படி விலைமட்டு என்பது பண அளிப்பின் பணியாக இருக்கும். பண அளவின் மாற்ற விகிதத்தில் விலைமாறும் இதனால் MV. PT என்ற சமன்பாடு காட்டுகின்றது. இதன்படி பண மாற்று மையமாக மட்டுமே பணியாற்றுகின்றது இதன்படி மொத்தத்தேவை மொத்த அளிப்புக்குச் சமமாக இருக்கும்.

எடுகோள்கள்: சேயின் விதியைக் கீழ்க்கண்ட கோள்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கியுள்ளார்.

1 உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே வேலை கொடுத்துக் கொள்ளும் சமுதாயமாக இருக்கும் அதாவது உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுடைய பொருள்களை விற்பனை வருவாய் பெறுவார்கள்.

2 தங்களுடைய வருவாய் முழுவதையும் ஆகப் பொருட்களுக்கோ, உற்பத்தியாளர் பொருட்களுக்கோ செலவிட்டுவிடுவார்கள்.

3 சுதந்திரமாக மாற்றுப் பொருளாதாரம் இருக்கும் வாங்குபவர்கள் விரும்பும்போல வாங்குவார்கள், விற்குபவர்களும் சுதந்திரமாக விற்பனை செய்வார்கள் நிறைவுப்போட்டி நிலவும், உற்பத்தியிலோ, மாற்றினோ விலையிலோ கட்டுப்பாடு இருக்காது

4. சேமிப்பும், முதலீடும் வேறுபட்ட பணிகளாக இருக்காது சேமிப்பு, முதலீடும் சமமாக இருக்கும் நெகிழ்ச்சியுள்ள வட்டி வீதம் சேமிப்பையும், முதலீட்டையும் சமநிலைக்கு கொண்டு வரும்

5. அரசு தலையீடாக கொள்கையைப் பின்பற்று அங்காடிச் சக்திகள் செயல்படுவதில் தலையீடாது.

6. அங்காடியின் அளவு உற்பத்தியின் அளவுபடியே அமையும் அப்பொழுது தான் அளித்தேவைக்குச் சமமாக இருக்கும்.

விதியையும். பண அளிப்பு கோட்பாட்டையும் சார்ந்திருப்பதாக அவற்றை இங்கு விளக்கலாம்.

அங்காடி விதி விளக்கம்: (புத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிரெஞ்சுப் பொருளியலறிஞரான ஜே. பி. சே [Jean Baptist Say 1667-1832] "அளிப்பு அகனுடைய சொந்த தேவையை உருவாக்கும்" [Supply creates its own demand] என்று கூறிய அங்காடி விதி ஒரு காலத்தில் மிகப்புகழ் பெற்றிருந்தது. இக்கருத்தப்படி உற்பத்தியே ஏற்பாடுக்கு அங்காடியை உருவாக்கிவிடும்.

சேயின் அங்காடி விதிப்படி, சுதந்திரப் பொருளாதாரத்தில் உற்பத்திக்காரனிகளின் மொத்த வருவாய் பொருட்களுக்கும் பணிகளுக்கும் தேவையை ஏற்படுத்தும். அதாவது பொது அளிப்பும் ஏற்பாட்டும் தேவையும் சமமாக இருக்கும். இதனைக் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கலாம்.

பொருட்களின் உற்பத்திக் கூலி, வட்டி, வாரம்	
ஒரு கோடி ரூபாய் / ஆதாயமாக வருவாய் ஒரு	
	கோடி ரூபாய்
பொருட்களின் அளிப்பு / பொருட்களுக்கான தேவை	
ஒரு கோடி ரூபாய்	ஒரு கோடி ரூபாய்

ஒரு கோடி ரூபாய் பொருள் உற்பத்தியாகின்ற பொழுது இரண்டு விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஒருபக்கம் ஒரு கோடி ரூபாய் உற்பத்திக்காரனிகளுக்கு வருவாயாகச் சென்று, ஒரு கோடி ரூபாய் பொருட்களுக்கான தேவையாக உருவெடுக்கின்றது. மறுபக்கம் ஒரு கோடி ரூபாய் பொருட்கள் [அளிப்பு] அங்காடிக்கு வருகின்றன அளிப்பு, தேவையும் சமமாகின்றது அளிப்புக் கூடுகின்ற பொழுது உற்பத்திக்காரனிகளின் வருவாயும் கூடும். உற்பத்திக்காரனிகளின் வருவாய் கூடுகின்ற அளவிற்கு பொருட்களின் பணிகளின் தேவையும் கூடும் இதனை $\Delta O = \Delta Y \Delta E$ [ΔO கூடுகின்ற உற்பத்தி; ΔY - கூடுகின்ற வருவாய்; ΔE கூடுகின்ற செலவு] என்று கூறலாம்.

அளிப்புத் தனக்குத்தானே தேவையை உருவாக்க கொள்ளும் என்று உருத்ததால் நீண்டகால பொருளாதாரத்தில் பொருளின் தேவை போன்றவற்றை

1) உழைப்பு அங்காடி [Labour Market]: தொழிலாளர் தேவை அளிப்பை ஒட்டி உழைப்பு அங்காடி இருக்கிறது. அதன்படி நிலவும் கூலிவிகிதத்தில் உழைப்பின் தேவையும் அளிப்பும் சமமாக இருக்கும். 2) உற்பத்தி அங்காடி [Product Market]: சேமிப்பும் முதலீடும் உற்பத்தி அங்காடியில் சமமாக இருக்கும். அதாவது, முதலீடு சேமிப்பும் முந்திய முதலீடும் சமமாக இருக்குமென்பது கருதினர். 3) பண அங்காடி [Money Market]: பண தேவையோடு தொடர்புடையது பண அங்காடியானது. முதலீரண்டும் உண்மையான பொருளாதாரம் தொடர்பானது அவர்கள் பணம், வாங்கல்—விற்பல், கொடுக்கல்—வாங்கல் ஆகிய பணிகளை மட்டும் செய்வதாக கருதியதால் அதற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. பண அங்காடி மற்றைய அங்காடியிலிருந்து விலகியிருப்பதாகவும் கருதினர்.

தொன்மை பொருளியலறிஞர்கள் விலைகளின் கூலிகளிலும் இருக்கும் நெகிழ்ச்சியின் காரணமாக முழுநிறை வேலை நிலை ஏற்படுமென்று நம்பினர். அதாவது மிகை உற்பத்தி காரணமாக, மந்தநிலை உருவாவேலையின்மை தோன்றினால் விலைகள் குறைய இதுதனால் தேவை கூடும். தேவை விலையை தூண்டி பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பெருக வேலையின்மை மறையும் இதேபோல வேலையின்மையைக் கூலிகளை குறைப்பதன் மூலம் போக்கலமென்று எண்ணின கூலியைக்குறைத்தால் உழைப்பிற்குரிய தேவைகளை பொருளாதார நடவடிக்கைகள் அதிகமாகும். இதனால் வேலையின்மை மறையும்.

டி ஆர். மால்தஸ், சிஸ்மாண்டி [Sismond], கார்மார்க்ஸ் ஹாப்சன், சில்வியோசேசல் [Silvio-Gesell] போன்றவர்கள் தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் கருத்தைச் சிலவேலைகளில் சாடிய போதிலும் அவர்களால் அதனை முழுவதும் மறுக்க இயலவில்லை. கீன்ஸ்தான் பழைய கருத்தை மறுத்ததோடு புதிய வேலைவாய்ப்புக் கோட்பாட்டையும் உருவாக்கியளித்தார்.

Unit

1. சேயின் அங்காடி விதி [Say's Law of Market]

தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்களின் முழுநிறை வேலைவாய்ப்புக் கோட்பாடு சேயின் அங்காடி

பகுதி மூன்று பக்க அளவில் விடை தருக.

5. பலவகையான வேலையின்மைகளை விளக்குக.

4. தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்களின் வேலை வாய்ப்புக் கோட்பாடு

1. தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்களின் கருத்து விளக்கம்

'தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள்' [Classical Economists] என்னும் சொற்றொடரை, ரிக்கார்டோவையும் ஆடம்ஸ்மித் உட்பட அவரது முன்னோடிகளையும் குறிக்க கார்ல்மார்க்ஸ் பயன்படுத்தினார். ஆனால் கீன்ஸ் தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் என்ற சொற்றொடரை ஜேம்ஸ் ஸ்டுவர்ட், மில், ஆல்பிரட் மார்ஷல், ர.சி. பிக் உட்பட ரிக்கார்டோவை பின்பற்றிய பொருளியலறிஞர்களை எல்லாம் குறிக்கின்ற வகையில் பயன்படுத்தினார் பொதுவாக 1776ல் ஆடம்ஸ்மித்தின் 'நாடுகளின் செல்வம்' [Wealth of Nations] நூல் வெளி வந்ததிலிருந்து ஏறத்தாழ 50 ஆண்டுகளில் டேவிட் ரிக்கார்டோ, ஜே எஸ் மில், மார்ஷல், ஜீன் பேப்பிஸ்ட்சே ஆகியோர் உருவாக்கிய கோட்பாட்டை தொன்மைப் பொருளியல் கோட்பாடு என்கின்றோம்.

தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள், உழைப்பு, மூல வளங்களும் எட்பொழுதும் முழுநிறை வேலை நிலையில் இருக்குமென்று கருதினர். அவர்கள், உற்பத்தி செய்த பொருட்கள் அவைகளே தேவையை உருவாக்கிக் கொள்வதால் ஏமாத்த அளிப்பும் ஏமாத்த தேவையும் சமமாக இருக்குமென்று கருதியதால், முழுநிறைவேலைநிலை இருக்குமென்று அவர்கள் கருத்துப்படி, குறுகியகாலத்தில் வேண்டுமானால் வேலையின்மை இருக்கலாம். தற் காலிகமாக இருக்கும் வேலையின்மை பிறழ்ச்சி காரணமாகவோ, தன் விருப்பமானதாகவோ இருக்கும்.

தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் நிறைவப்போட்டி இருக்குமென்ற எடுகோளின் அடிப்படையில் கீழ்க்கண்ட முன்றுவகையான அங்காடிகள் இருக்குமென்று கருதினர்.

வேண்டும் நுகர்வோர் இரண்டாம் பகுதி
பொருட்களுக்கான மாற்று விகிதம் சமமாக இருக்க வேண்டும்

இதற்கான சமன்பாடு பின்வருமாறு அளமகின்றது

$$MRPT^1 ab = MRPT^2 ab$$

MRPT = பொருட்களின் இறுதிநிலை மாற்று விகிதம்
பொருட்களுக்கிடையே உள்ள இறுதிநிலை மாற்று விகிதம்
நுகர்வோருக்கும் சமமாக இருக்க வேண்டும்

ஆறாம் நிபந்தனை (Sixth condition)

வேலையிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் ஓய்வு நேர
ஆகியவகளின் இறுதிநிலைப் பதிலீட்டு விகிதம் எல்லா உழைப்பாளிகளும்
களுக்கும் சமமாக இருக்க வேண்டும்

ஏழாம் நிபந்தனை (Seventh Condition)

குறிப்பிட்ட நேரத்தில் இரு வகைகளில் முதலீடு செய்யப்படுகின்ற
சொத்துகளுக்கு இடையே உள்ள இறுதிநிலைப் பதிலீட்டு விகிதம் சமமாக
இருக்க வேண்டும். மூலதனத்தின் இறுதிநிலை உற்பத்தித்திறனாக
அளிக்கப்படும் வட்டி சமமாக இருக்க வேண்டும்

மேற்கூறிய ஏழு நிபந்தனைகளும் பாரிட்டோவின் உத்தம
நிலையை அடைவதற்கு இன்றியமையாத நிபந்தனைகள் ஆகும்.

3.2 வெளி விளைவு EXTERNALITY

சுற்றுச்சூழல் பொருளியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில்
ஒன்றாக வெளிவிளைவுகள் அளமகின்றன. இது நலப் பொருளியலிருந்து
பெறப்பட்ட கருத்தாகும். பாரிட்டோவின் உத்தம நிலையைப்
பொருளாதாரத்தில் நிலைநாட்டுவதன் மூலம் சுற்றுச்சூழல் சிக்கலை
அகற்றலாம். சுற்றுச்சூழல் தரத்தினை உயர்த்துவதன் மூலம் உற்பத்திச்
செலவினைக் குறைக்கலாம். வெளி விளைவுகள் தனி நபர்
நடவடிக்கையால் அதிகம் ஏற்படுகின்றன. தனி நபரின் உற்பத்தி மற்றும்
நுகர்வு நடவடிக்கைகளாலும், நிறுவனத்தின் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளாலும்
சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு ஏற்படுகின்றது

இந்தவகைய நிதிநிலையில் பங்குகள் திருப்போது மதிப்பில் அடிப்படையில் மீட்டி கொடுக்கப்படும் அல்ல. ஆனால் நினைவு பங்குநிகரத்தில் இரண்டாம் நிலை அங்காடியில் விரிபான செயல்பாடுகள் போது அவற்றின் அங்காடி விலை திருப்போது மதிப்பில் விட அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ இருக்கலாம்.

முன்பட்ட முடிவு நிதிநிலையில் தொகைகள் திறந்த முடிவு நிதிநிலையில் தொகைகளிலிருந்து வேறுபட்டிருக்கும்.

முன்பட்ட முடிவு நிதிநிலை, பங்குநிகர நினைவுகளில் பங்குகளை வாங்கும் வகையில் இரண்டாம் நிலை அங்காடியில் செயல்பாடுகள்.

முன்பட்ட முடிவு நிதிநிலையில் விலைகள் தேவை அல்லது ஆயிரம் வரையிலும் நினைவிடப்படும்.

திறந்த முடிவு நிதிநிலை (Open End Funds)

திறந்த முடிவு நிதிநிலை தொடர்ந்து விரிபான செயல்பாடுகள், பங்குகளை மீட்டும் ஆயிரம் இரண்டாம் நிலைகள் போற்றி இருக்கும். அதாவது இந்த நிதிநிலை நினைவான முடிவுகளைக் கிடைப்பது என்போடுகின்ற இரண்டாம் அல்லது மூன்றாம் நிலை பங்குகளை விரிபான செயல்பாடுகள். இந்த பங்குகளின் விலை திருப்போது மதிப்பில் அடிப்படையில் நினைவிடப்படும். அதே போல் அவற்றை திருப்போது மதிப்பு விலையில் முதலீட்டாளரிடமிருந்து மீண்டும் வாங்கிக் கொள்ளும் என்போடுகின்ற தரப்பாக இருக்கும்.

பரணிய நிதியிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் (Return from Mutual Funds)

பரணிய நிதியில் முதலீடு செய்யும் முதலீட்டாளர்கள் பங்கு ஆகியும், முதலீடு ஆகியும், திருப்போது மதிப்பு உயர்வு ஆகியவை பரணிய வருவாய் போற்றிவரும்.

1982-88 (முதல் 1996-98) காலப்பகுதியில் வரலாற்று
 காலத்தில் பரம்பரை நிதியை 40 சதவீத ஆகவும், வளர்ச்சி வீதத்தினை
 மத்திய பொருளாதாரம் ஆகவும் 1996-98 மற்றும் 1996-97 ஆகவும்
 கொண்டு வந்திருக்கவில்லை. பரம்பரை நிதியை 40 சதவீத
 பொருளாதாரத்தில் நிதிமொண்டி அளவிற்குள்ளும் இதுவரை மூலம்
 ஆகி இத்தொகை மீதம் பரம்பரை நிதியை திட்டமிட நிதியை
 அளவு கட்டுவது குறைவாக இருந்தது. மூலம் மூலம் ஆகி இத்தொகை
 பொருளாதாரம் பொருளாதார மீண்டும் வளர்ச்சித் திட்டம் பெற்றது.

மூலம் மூலம் ஆகி இத்தொகை மீட்டல் அனைத்து
 பரம்பரை நிதியை பொருளாதாரத்தில் மத்திய 1997 மார்ச்
 மாதக் கணக்கிட்டல் மீட்டல் ரூ. 70,000 கோடிமாதம். இது 200
 அனைத்து நிதியை மீட்டல் இருந்தது.

பரம்பரை நிதியின் நோக்கங்கள் (Objectives of Mutual Funds)

5 marks

பரம்பரை நிதியின் சில குறிப்பிட்ட முதலீட்டு நோக்கங்களை
 பெற்றிருக்கின்றன. இந்த நோக்கங்கள் அதன் தகவல் தொகுப்பின்
 குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் முக்கிய நோக்கங்கள் வளர்ச்சி,
 வளர்ச்சி வருவாய், சரிசம வருவாய், தொழில் சார்ந்த நிதியை
 ஆகியவை ஆகும். வளர்ச்சி நிதியை அதிக முதலீடு ஆகிய நோக்கம்
 கொண்டவை. ஆனால் வளர்ச்சி வருவாய் நிதியை மிக ஆகிய
 வருவாய் மற்றும் முதலீடு ஆகிய நோக்கம் இரண்டையும்
 குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன. சரிசம நிதி மிக அனைத்து
 பொருளாதாரத்தில் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் நோக்கம் முதலீடு
 ஆகிய, மிக ஆகிய, மீட்டல் வருவாய் ஆகியவற்றை
 பெறவேதோடு முதலீடு மாற்றல்கள் நோக்கத்தையும் பெற்றிருக்கின்றன.
 வருவாய் நிதியை அதிக மீட்டல் மற்றும் அதிக மிக ஆகிய
 மீட்டல் மத்திய நிதியை அதிக அளவில் செய்துள்ளன. தொழில்
 சார்ந்த நிதியை தொழில் செய்யப்பட்ட தொழில்களுக்கு -
 இரண்டளவு தொழில் மீட்டல் தொழில் மீட்டல் -

தன்மை, பணமே இத்தகைய முதலீட்டாளர்களின் நிதி நிறுவனம் எனக் கொள்ளப்படும்.

8. பரஸ்பர விருய்யம் முதலீட்டாளர்களை ஊக்குவிக்கிறது

இத்தகைய வரலாறுகள் எவ்வித மாதுவரலாறு அற்றவையாக இருப்பதால், தமது முதலீட்டிற்கும் மாதுவரலாறுகள் விருய்யம் முதலீட்டாளர்களை இத்த வரலாறுகள் விருய்யமாட்டார்கள்.

பரஸ்பர நிதிகள் (Mutual Funds) ஒன்றிணைக்கப்பட்ட கரையேரி

தங்களுக்கும் பரஸ்பர ஆதாயத்தைப் பெறும் போக்குடன் பொது நிர்வாகங்களின் நிதிநிர்வாகிகள் அங்கு சொத்துக்களில் முதலீடு செய்வ விருய்யம் பொது உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு அமைப்பை பரஸ்பரநிதி என்பதும். இத்த நிதி அதன் உறுப்பினர்களிடமிருந்து அவர்கள் சேமிப்பைத் திரட்டி பணவகையான நிதிநிர்வாகங்களில் முதலீடு செய்கிறது. இவ்வாறு சேமிப்பை மூலம் முதலீட்டாளர்களுக்கு ஏற்படும் இடம்பாடு குறைக்கப்படுவதோடு, முதலீட்டிலிருந்து உச்சரிமை வருவாய் கிடைக்கிறது. அத்துடன் அவர்களுக்கு சொத்தின் மதிப்பும் பண மடங்க அதிகரிக்கிறது. இவ்வாறு கிடைக்கும் ஆதாயம் முழுவதும் அவைத்து உறுப்பினர்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பரஸ்பர நிதி என்பது அதன் சத்தாதாரர்களின் பரஸ்பர உதவியை வலியுறுத்துவதோடு, முதலீட்டில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் மூலம் அத்த நிதி நிர்வாகம் செயல்படுகிறது. இத்த நிதிகள் இந்திய அறக்கட்டளைச் சட்டத்தின் (Indian Trust Act) கீழ் நிறுவப்படுகின்றன. யூனிட் டிரஸ்ட் ஆஃம் இந்தியா அதற்கென தனிச்சட்டம் இயற்றி செயல்பட்டு வருகிறது. நிற நிதிகளில் முதலீடு செய்யும் முதலீட்டாளர்களை SEBI மாதுவாக்கிறது. இத்த பரஸ்பர நிதியங்கள் SEBI (பரஸ்பர நிதி) நெறிமுறைகள் 1993 ஆம் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன.

என்றும் 'உண்மை இருப்பு விளைவு' (Real Balance Effect) என்றும் கூறுவார்கள். பிசு, பொருட்களின் விலை மட்டம் குறைவதன் தொடர்பாக கூலி குறைகின்றபொழுது, தொழிலாளர்களின் கையிருப்பு ரொக்கப் பணத்தின் மதிப்புக் கூடுவதால் மொத்த விளைவுள்ள தேவை கூடுமென்று கருதுகின்றார். (இதனை அவர் "பணக் கூலி விகிதம் குறைந்துகொண்டே போக வேண்டும். வேலை வாய்ப்பும் உண்மை வருவாயும் நிலை நிறுத்தப் பெறுகின்றபொழுது விலைகள் குறைந்தும், குறைந்து கொண்டேயும் போகின்றதென்றால், உண்மையான வருவாய்க் கணக்கில் மதிப்பிடுகின்ற பண இருப்பு தொடர்ந்து கூடுகின்றதென்று பொருள்," என்று கூறுகின்றார்.)

கூலி குறைவதால், விலை வீழ்ச்சியால் மக்கள் கையிலிருக்கும் உண்மை பண மதிப்பு கூடுவதால் நுகர்வு கூட பொருளாதார முழுநிறை வேலைவாய்ப்பு நிலையை அடையும். இதனை பிசுவின் விளைவு என்கின்றோம். பிசு தனது கருத்தை $N = \frac{QY}{W}$ என்று கூறுகின்றார். இதில் N வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையையும் Y நாட்டின் வருவாயையும், Q நாட்டு வருவாயில் கூலியாகச் செலுத்தும் பண வீதத்தையும், W கூலி விகிதத்தையும் குறிக்கின்றன. மற்றவை மாறாமலிருக்க கூலி குறைவதால் வேலை செய்பவர்களின் எண்ணிக்கை கூடுமென்பதை இந்தச் சமன்பாடு காட்டுகின்றது.

மதிப்பீடு (பொருளாதார அறிஞர்கள் பிசுவின் விளைவை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை பிசுவே தன்னுடைய கருத்து நடைமுறைக்கு எவ்வளவு பொருந்துமென்ற ஐயப்பாட்டைக் கிளப்புகின்றார். எந்த அரசாலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு பணக் கூலியைக் குறைக்க முடியாதென்பதையும், குறைந்தால் தொழிலாளர்கள் நடந்து கொள்ளும் முறை பாதக விளைவை ஏற்படுத்துமென்பதையும் உணர்ந்தே இருந்தார். பொருட்களின் விலை குறையும் பொழுது கடன் கொடுத்தவர்களின் (Creditors) சொத்துக்களின் உண்மை மதிப்புக் கூடுவதால் அவர்களின் நுகர்வு கூடும். ஆனால் கடன்பட்டவர்களின் (Debtors) சுமை கூடுவதால் அவர்களின் நுகர்வு குறையும். கடன் கொடுத்தவர்களின் நுகர்வு கூடுவதை கடன்பட்டவர்களின் நுகர்வு குறைவது ஈடுகட்டுவதால், நிகர விளைவு இல்லாமல் போகும். அதாவது சமுதாயத்தின் சராசரி நுகர்வு விருப்பம் மாறாமலிருக்கும்.

பிசு எத்தனை சதவிகித விலை வீழ்ச்சி சமுதாயத்தில் மொத்தச் செலவைக் கூட்டுமென்று கூறவில்லை. அரசு மிகவும் விலையைக்

முந்திய முதலீடும் சமமாக இருக்குமென்று கருதினர். அங்காடி (Money Market) பணத்தேவையோடு பண அங்காடியாகும். முதலிரண்டும் உன்மையன தொடர்புடையது பண அங்காடியாகும். முதலிரண்டும் உன்மையன தொடர்பானது. அவர்கள் பணம், வாங்கல் - பொருளாதாரம் கொடுக்கல் - வாங்கல் ஆகிய பணிகளை மட்டும் பிறற்றல். கொடுக்கல் - வாங்கல் ஆகிய பணிகளை மட்டும் செய்வதாகக் கருதியதால் அதற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. பண அங்காடி மற்றைய அங்காடியிலிருந்து விலகியிருப்பதாகவும் கருதினர்.)

தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் விலைகளிலும் கூலிகளிலும் இருக்கும் நெகிழ்ச்சியின் காரணமாக முழுநிறை வேலை நிலை ஏற்படுமென்று நம்பினர். அதாவது, மிகை உற்பத்தி காரணமாக, மந்தநிலை உருவாகி வேலையின்மை தோன்றினால் விலைகள் குறையும். இதனால் தேவை கூடும். தேவை விலையைத்தூண்ட, பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பெருக வேலையின்மை மறையும். இதைப் போல வேலையின்மையைக் கூலியைக் குறைப்பதன் மூலம் போக்கலாமென்று எண்ணினர். பொருளாதார நடவடிக்கைகள் அதிகமாகும். இதனால் வேலையின்மை மறையும்.)

டி.ஆர். மால்தஸ், சிஸ்மாண்டி (Sismondi), கார்ல் மார்க்ஸ், ஹாப்சன், சில்வியோ கேசல் (Silvio - Gesell) போன்றவர்கள் தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் கருத்தைச் சில வேளைகளில் சாடிய போதிலும் அவர்களால் அதனை முழுவதும் மறுக்க இயலவில்லை. கீன்ஸ்தான் பழைய கருத்தை மறுத்ததோடு புதிய வேலைவாய்ப்புக் கோட்பாட்டையும் உருவாக்கியளித்தார்.

II. சேயின் அங்காடி விதி (Say's Law of Market)

தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்களின் முழுநிறை வேலை வாய்ப்புக் கோட்பாடு சேயின் அங்காடி விதியையும், பண அளிப்புக் கோட்பாட்டையும் சார்ந்திருப்பதால் அவற்றை இங்கு விளக்கலாம்.

(அங்காடி விதி விளக்கம்: பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிரெஞ்சுப் பொருளியலறிஞரான ஜே.பி.சே (Jean Baptist Say 1667 - 1832) "அளிப்பு அதனுடைய சொந்தத் தேவையை உருவாக்கும்" (Supply creates its own demand) என்று கூறிய

4. தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்களின் வேலை வாய்ப்புக் கோட்பாடு

1. தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்களின் கருத்து விளக்கம்

‘தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள்’ (Classical Economists) என்னும் சொற்றொடரை, ரிக்கார்டோவையும் ஆடம்ஸ்மித் உள்ளிட்ட அவரது முன்னோடிகளையும் குறிக்க கார்ல்மார்க்ஸ் பயன்படுத்தினார். ஆனால் கீன்ஸ் தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் என்ற சொற்றொடரை ஜேம்ஸ் ஸ்டுவார்ட் மில், ஆல்பிரட் மார்ஷல், ஏ.சி.பிகு உட்பட ரிக்கார்டோவை பின்பற்றிய பொருளியலறிஞர்களை எல்லாம் குறிக்கின்ற வகையில் பயன்படுத்தினார். பொதுவாக 1776ல் ஆடம்ஸ்மித்தின் ‘நாடுகளின் செல்வம்’ (Wealth of Nations) நூல் வெளி வந்ததிலிருந்து ஏறத்தாழ 50 ஆண்டுகளில் டேவிட் ரிக்கார்டோ, ஜே.எஸ்.மில், மார்ஷல், ஜீன்பேப்டிஸ்ட், சே ஆகியோர். உருவாக்கிய கோட்பாட்டை தொன்மைப் பொருளியல் கோட்பாடு என்கின்றோம்.)

தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள், உழைப்பும், மூல வளங்களும் எப்பொழுதும் முழுநிறை வேலை நிலையில் இருக்குமென்று கருதினார். அவர்கள், உற்பத்தி செய்த பொருட்கள் அவைகளே தேவையை உருவாக்கிக் கொள்வதால், மொத்த அளிப்பும் மொத்த தேவையும் சமமாக இருக்குமென்று கருதியதால், முழுநிறை வேலை நிலை இருக்குமென்ற அவர்கள் கருத்துப்படி, குறுகிய காலத்தில் வேண்டுமானால் வேலையின்மை இருக்கலாம். தற்காலிகமாக இருக்கும் வேலையின்மை பிறழ்ச்சி காரணமாகவோ, தன் விருப்பமானதாகவோ இருக்கும்.)

தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் நிறைவுப் போட்டி இருக்குமென்ற எடுகோளின் அடிப்படையில் கீழ்க்கண்ட மூன்று வகையான அங்காடிகள் இருக்குமென்று கருதினர்.

1. உழைப்பு அங்காடி (Labour Market): தொழிலாளர்கள் தேவை அளிப்பை ஒட்டி உழைப்பு அங்காடி இருக்கும்; அதன்படி நிலவும் கூலி விகிதத்தில் உழைப்பின் தேவையும் அளிப்பும் சமமாக இருக்கும். 2] உற்பத்தி அங்காடி (Product Market): சேமிப்பும் முதலீடும் உற்பத்தி அங்காடியில் சமமாக இருக்கம். அதாவது, முந்திய

இதன்படி பணம் மாற்று மையமாக மட்டுமே பணியாற்றுகின்றது. இதன்படி மொத்தத் தேவை மொத்த அளிப்புக்குச் சமமாக இருக்கும்.

எடுகோள்கள்: சே (Say) தன் விதியைக் கீழ்க்கண்ட எடுகோள்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கியுள்ளார்.

1. உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே வேலை கொடுத்துக் கொள்ளும் சமுதாயமாக இருக்கும். அதாவது உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுடைய பொருட்களை விற்பனை வருவாய் பெறுவார்கள்.

2. தங்களுடைய வருவாய் முழுவதையும் நுகர் பொருட்களுக்கோ, உற்பத்தியாளர் பொருட்களுக்கோ செலவிட்டு விடுவார்கள்.

3. சுதந்திரமாக மாற்றுப் பொருளாதாரம் இருக்கும். வாங்குபவர்கள் விருப்பம்போல வாங்குவார்கள். விற்பவர்களும் சுதந்திரமாக விற்பனை செய்வார்கள். நிறைவுப்போட்டி நிலவும். உற்பத்தியிலோ, மாற்றிலோ கட்டுப்பாடு இருக்காது.

4. சேமிப்பும், முதலீடும் வேறுபட்ட பணிகளாக இருக்காது. சேமிப்பும், முதலீடும் சமமாக இருக்கும். நெகிழ்ச்சியுள்ள வட்டி வீதம் சேமிப்பையும், முதலீட்டையும் சமநிலைக்குக் கொண்டு வரும்.

5. அரசு தலையிடாக் கொள்கையைப் பின்பற்றும். அங்காடிச் சக்திகள் செயல்படுவதில் தலையிடாது.

6. அங்காடிகளின் அளவு உற்பத்தியின் அளவுப்படியே அமையும். அப்பொழுதுதான் அளிப்பு தேவைக்குச் சமமாக இருக்கும்.

7. பண ஓட்டம் தொடர்ச்சியாக இருக்கும். சேமிப்பு என்பது மூலதனப் பொருட்களின் முதலீடாக இருக்கும். அதாவது பணத்தைப் பெட்டியில் பூட்டி வைப்பது இருக்காது.

8. அங்காடி விரிவடையக் கூடியதாக இருக்கும். மாற்றுக்கு பொருட்கள் அளிக்கப்படுவதை ஒட்டி அங்காடி விரிவடையும்.

9. விரிவடையும் பொருளாதாரத்தில் புதிய நிறுவனங்களும் தொழிலாளர்களும் மற்றவர்களின் உதவியின்றி தங்களது பொருட்களை அளிப்பதன் மூலமே உற்பத்தி முறையில் தங்களை நிலைப்படுத்திக் கொள்வார்கள்.

10. பொருளாதாரம் நீண்டகாலச் சமநிலையில் இருக்கும்

7. பணம் மாற்று மையமாக மட்டும்: பணம் பண்டமாற்றிலுள்ள சிக்கலைத் தீர்ப்பதாக மாற்று மையமாக மட்டும் பயன்படுவதாக இருக்கும். அது பொருளாதாரத்தில் வேறு விளைவுகளை ஏற்படுத்தாது.

திறனாய்வு: ஜே.எஸ்.மில், ஆல்பிரட்மார்ஷல், ஏ.சி.பிகு போன்றவர்கள் சேயின் விதியைப் பெரிதும் ஆதரித்தனர். ஆனால் மாறிய சூழ்நிலையில் சேயின் விதி அப்படியே பொருந்தவில்லை. ஆதலால் அமெரிக்க, இங்கிலாந்துப் பொருளியலறிஞர்கள் குறை கூறத் தொடங்கினர். குறிப்பாக அமெரிக்காவின் ஜே.எம். கிளார்க் வன்மையாகச் சாடினார். கீன்ஸ் இதனைக் குறை கூறியதோடு நில்லாமல் புதிய வேலை வாய்ப்புக் கோட்பாட்டை உருவாக்கி சேயின் விதியைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டார். சேயின்விதி பற்றிக் கூறப்பெறும் குறைகளைத் தொகுத்துக் கூறலாம்.

(1. அளிப்பு தேவையை உருவாக்காமை: உற்பத்தி நோக்கில் அளிப்பு அதனுடைய தேவையை உருவாக்கும் என்பதை ஏற்க முடியாது. சேயின் விதி மக்கள் தங்களுடைய மொத்த வருவாயையும் செலவிடுவார்களென்ற எடுகோளின் மீது உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆனால் மக்கள் எல்லா வருவாயையும் செலவிடாமல் ஒரு பகுதியைச் சேமிக்கின்றனர். வருவாய் ஒட்டத்தில் ஒரு பகுதியைச் சேமிப்பதால் மொத்தத் தேவையில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு மிகை உற்பத்தி ஏற்படுகின்றது. ஆனால் தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் சேமிப்பை எல்லாம் முதலீடு செய்வார்களென்று எண்ணினர். திறனாய்வாளர்கள் வட்டியின் செல்வாக்கை ஒட்டியே முதலீடு அமைவதால் சேமிப்பெல்லாம் முதலீடாவதில்லை என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

2. வேலையின்மை : வேலைவாய்ப்பு நோக்கில் தற் காலிகமாக மட்டுமே வேலையின்மைச் சிக்கல் இருக்குமென்ற கருத்தை ஏற்க முடியாது. எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் வேலையின்மைச் சிக்கல் இருக்கின்றது. கூலியைக் குறைப்பதால், நெகிழ்ச்சியால் மட்டும் முழுநிறை வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுவதில்லை. மாறாக கூலியைக் குறைப்பதால் வருவாய் குறைய, தேவைகுறைய, உற்பத்தி குறைய மேலும் வேலையின்மை கூடலாம்.

3. உலகப் பெருமந்தம் : 1930 இல் ஏற்பட்ட உலகப்பெருமந்தம் சேயின் விதியைப் பொய்யாக்கிவிட்டது. சேயின் விதிப்படி நீண்ட பெருமந்தம் ஏற்பட முடியாது. ஆனால் உலகப் பெருமந்தம் ஏன் வாணிப ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படுகின்ற தென்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டிய தேவையை உருவாக்கியது.

4. பணத்தின் பணி : சே. பணம் மாற்று மையமா மட்டும்தான் செயல்படுகின்றதென்று கருதினர். அதனுடைய பணிகளை, குறிப்பாக சேமிப்புக் களஞ்சியப் பணியை ஆய்வுக் கட்டுத்துக் கொள்ளவில்லை. இது இந்த விதியின் குறிப்பிடத்தக்க குறையாகும்.

5. நுண்வும் வருவாயும் : தொன்மைப் பொருளிய லறிஞர்கள் வருவாய் கூடுமளவிற்கு நுகர்வும் கூடுமென்று கருதினர். கீன்ஸ் இக்கருத்தைச் சாடினார். கீன்ஸ் வருவாய் கூடுகின்ற அளவு விகிதத்தில் நுகர்வு கூடாதென்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார். ஏனென்றால் உயர் வருவாய் நிலையில் சேமிப்புக் கூடும். இதனால் விளைவுள்ள தேவையில் பற்றாக்குறையும், மந்தமுடிக் தோன்றுகின்றன.

6. வட்டி வீதம் : வட்டிவீத மாறுதலால் மட்டும் சேமிப்பும் முதலீடும் சமநிலைக்கு வருவதில்லை. சேமிப்பவர்கள் நோக்கம் வேறாகவும், முதலீட்டாளர்கள் நோக்கம் வேறாகவும் உள்ளது. கீன்ஸ் வருவாய் மூலமே சேமிப்பும் முதலீடும் சமநிலையடையுமென்று கருதுகின்றார்.

7. அரசின் தலையீடு : சே கருதியதைப்போல் பொருளாதாரம் தன்னைத்தானே சரிசெய்து கொள்வதாக இல்லை. இதனால் அரசு தலையிடுவது தேவையாகின்றது. கூலிகளும் விலைகளும் நெகிழ்ச்சியுடையனவாக இல்லை. இதனால் அது தலையிட்டே முழுநிறை வேலை நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

8. நிறைவுப்போட்டியின்மை : சேயின் அங்காடி விதி நிறைவுப் போட்டி நிலவுகின்றதென்ற எடுகோளில் உருவானது ஆனால் நடைமுறையில் எங்கும் நிறைவுப்போட்டி இருப்பதில்லை.

9. வேலை நிலையை விளக்காமை : தொன்மைக் கோட்பாடு, முழுநிறை வேலை நிலை இருக்குமென்ற எடுகோளின் மூலம் எப்படி வேலை வாய்ப்பு நிலை நிர்ணயிக்கப்படுமென்பதை விளக்கத் தவறிவிட்டது.

III. பிகுவின் முழுநிறை வேலை நிலைக்கருத்து

கேம்பிரிட்ஜின் புகழ்பெற்ற பொருளியலறிஞரான ஏ.சி. பிகு (Arthur Cecil Pigou) சேயின் அங்காடி விதியை மேம்படுத்தி வழங்கிய முழுநிறை வேலை நிலை பற்றிய கருத்து குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை 'பிகுவின் விளைவு' (Pigou Effect)

அங்காடி விதியின் உள்ளக்கக் கருத்துக்கள்: சேயின் அங்காடி விதியில் கீழ்க்கண்ட கருத்துக்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

1. தானே இயங்கும் பொருளாதாரம்: சேயின் அங்காடி விதி, பொருளாதார அமைப்பு எந்தக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகார சக்தியுமின்றி தானே செயல்படுவதாகவும், தனக்குத்தானே ஏற்றத்தாழ்வைச் சரிப்படுத்திக் கொள்வதாகவும் இருக்குமென்று கூறுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, வேலையின்மை இருந்தாலும் கூலிகள் குறைவதன் மூலம் அனைவருக்கும் வேலை கிடைக்கும் நிலை ஏற்படுமென்ற கருத்தைக் கூறலாம்.

2. அரசு தலையிடாமை: சேயின் விதிப்படி அரசு பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் தலையிடாத கொள்கையை பின்பற்ற வேண்டும். அரசு தலையிட்டால் தானே இயங்கும் பொருளாதாரத்தின் சமநிலை சீர்குலையும். அரசு தலையிடா நிலையில் ஏற்படுகின்ற ஏற்றத்தாழ்வுகள் அங்காடி சக்திகள் செயல்படுவதால் நீங்கிவிடும். விலை, கூலி, வட்டி ஆகியவற்றின் நெகிழ்ச்சித் தன்மை இருக்க வேண்டும். தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கும் தலையிடக் கூடாது.

3. மிகை உற்பத்தியின்மை: இவ்விதிப்படி பொருளாதாரத்தில் மிகை உற்பத்தி (Over-Production) இருக்காது. உற்பத்தி மிகுதியாகின்ற பொழுது விலைகள் குறைய, தேவை கூட மிகை உற்பத்தி தீர்ந்து விடும். தனித்தொழிலில் தற்காலிகமாக மிகை உற்பத்தி இருந்தாலும், நீண்டகாலத்தில் இருக்காது. பொது மிகை உற்பத்தி ஏற்பட வழியில்லை.

4. பொது வேலையின்மை இல்லை: சுதந்திரமாக போட்டிப் பொருளாதாரத்தில் பொது வேலையின்மை தோன்றாது. கூலி குறைகின்ற பொழுது உழைப்புக்குத் தேவை கூடுவது வேலையின்மை குறையும்.

5. தானே வருவாய் அளித்தல்: வேலையற்றவர்களையும் பயன்படுத்தாத சாதனங்களையும் உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்த ஆதாயமாக இருக்கும். ஏனென்றால், அவை தங்களுக்கு தாங்களே வருவாய் அளித்துக் கொள்ளும்.

6. வட்டியின் நெகிழ்ச்சி: வட்டி நெகிழ்வுடையதாக இருப்பதால் சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாக இருக்கும்.

அங்காடி விதி ஒரு காலத்தில் மிகப்புகழ் பெற்றிருந்தது. இக்கருத்துப்படி உற்பத்தியே பொருளுக்கு அங்காடியை உருவாக்கிவிடும்.

சேயின் அங்காடி விதிப்படி, கதந்திரப் பொருளாதாரத்தில் உற்பத்திக் காரணிகளின் மொத்த வருவாய் பொருட்களுக்கும் பணிகளுக்கும் தேவையை ஏற்படுத்தும். அதாவது பொது அளிப்பும் பொதுத் தேவையும் சமமாக இருக்கும். இதனைக் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கலாம்.

பொருட்களின் உற்பத்தி = கூலி, வட்டி, வாரம் ஆதாயமாக ஒருகோடி ரூபாய் வருவாய் ஒரு கோடி ரூபாய்

பொருட்களின் அளிப்பு = பொருட்களுக்கான தேவை ஒரு கோடி ரூபாய்

ஒரு கோடி ரூபாய் பொருள் உற்பத்தியாகின்றபொழுது இரண்டு விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு பக்கம் ஒரு கோடி ரூபாய் உற்பத்திக்காரணிகளுக்கு வருவாயாகச் சென்று, ஒரு கோடி ரூபாய் பொருட்களுக்கான தேவையாக உருவெடுக்கின்றது. மறுபக்கம் ஒரு கோடி ரூபாய் பொருட்கள் (அளிப்பு) அங்காடிக்கு வருகின்றன. அளிப்பும், தேவையும் சமமாகின்றன. அளிப்புக் கூடுகின்றபொழுது உற்பத்திக் காரணிகளின் வருவாயும் கூடும். உற்பத்திக் காரணிகளின் வருவாய் கூடுகின்ற அளவிற்குப் பொருட்களின், பணிகளின் தேவையும் கூடுகின்றன. இதனை $O = Y = E$ (O கூடுகின்ற உற்பத்தி; Y கூடுகின்ற வருவாய்; E கூடுகின்ற செலவு) என்றும் கூறலாம்.

அளிப்புத் தனக்குத்தானே தேவையை உருவாக்கிக் கொள்ளுமென்று கருதியதால் நீண்டகாலப் பொருளாதார மந்தமோ, வேலையின்மையோ தோன்றாதென்று எண்ணினார். தற்காலிகமாக ஏதாவது ஒரு பொருளின் உற்பத்தி மிகுதியாகலாம். மற்றொன்றின் உற்பத்தி உற்பத்தி குறையலாம். ஆனால் அது விரைவிலேயே மாறி முழுநிறை வேலை வாய்ப்பு நிலையை அடையும்.

பண அளவுக் கோட்பாட்டின்படி விலைமட்டம் என்பது பண அளிப்பின் பணியாக இருக்கும் பண அளவின் மாற்ற விகிதத்தில் விலைமாறும். இதனை $MV=PT$ என்ற சமன்பாடு காட்டுகின்றது.